

Katten og dansemusen

- Kan du huske, hvordan vi drillede sol-daterne oppe på Kronborg Slot sidste år, spurgte Vilfred sin ven Valde.

- Ihh, ja... det var rigtig sjovt, men her, hvor vi bor nu, er der jo ingen soldater, så der kan vi slet ikke lave noget sjov, lød det skuffet fra Valde.

- Selvfølgelig kan vi lave sjov sagde Nisse-Taars. Han var trods alt en slags ekspert, eftersom han var en rigtig drillenisse.

Familien Hansen har fire børn og nu lister vi ned og binder buksebenene sammen, så de ikke kan hoppe lige i deres bukser, når de skal op og i skole, forklarede Nisse-Taars sine små venner.

Alle tre listede afsted ned, hvor familien Hansens lejlighed lå. De skulle passe godt på ikke at blive opdaget, for familien Hansen havde anskaffet sig en stor fed kat, som ville elske at få mulighed for at æde de to mus - og nissen med for den sags skyld.

- Bare rolig Valde og Vilfred. Jeg skal nok ordne katten, hvis den jager os, forsikrede Nisse-Taars.

Da de endelig kom ind i lejligheden, kunne de høre, hvordan både hr. Hansen og fru Hansen rumsterede.

Børnene var vist ikke stået op endnu, så forældrene var i gang med at lave morgenmaden klar i køkkenet. Det gjorde de hver dag. Det var de så vant til.

Men hr. og fru Hansen havde godt nok undret sig forleden, da de opdagede, at alt deres spisebestik ikke lå i køkkenskuffen, som det plejede - men derimod hang fast på alle vinduerne.

Fru Hansen var overbevist om, at der havde været nisser på spil, men hr. Hansen sagde, at det var noget vrøvl, for nisse fandtes jo ikke, mente han. Men han tog fejl. Det vidste han bare ikke.

Hr. Hansen troede heller ikke på julemanden. Men der tog han også fejl. Julemanden havde eksisteret i

mange hundrede år - men det var først i 1866, at han blev rigtig kendt i Danmark, fordi det var året, bogen "Peters Jul" udkom - og der kunne man læse om julemanden og alle nisserne.

Men det vidste Nisse-Taars jo godt, for han var jo selv nisse, og selvfølgelig kendte han til nissernes historie.

- Ihh, altså, skal vi ikke koncentrere os om at lave lidt drilleri? Vi gider ikke høre om gamle dage, sagde Vilfred.

- Ok, sagde Nisse-Taars, nu skal vi være helt musestille, så vi hverken vækker børnene eller den fede kat, sagde han.

Og så listede de musestille hen, hvor børnenes lange bukser hang og begyndte at binde buksebenene sammen.

- Ih, det bliver altså skægt at se børnene, når de vil forsøge at tage bukserne på, sagde Valde - han elskede den slags drillerier, men pludselig hørte han en nærmest hvislende lyd bag sig - og idet han vendte sig om, så han lige ind i kattens store åbne mund.

Uha-da-da, hvor blev han bange - men så kom han i tanke om, at man blot skulle danse og synge, for så mistede katten interessen for musen.

Valde vidste ikke, om det var rigtigt, men han begyndte i hvert fald at danse og synge, så højt han kunne.

Han sang den der sang, som hedder "Dengang jeg drog afsted, så tog jeg skoene på og begyndte at danse".

Katten kiggede på denne mærkelige mus, som stod der og sang og dansede. Næh, tak, tænkte katten - sådan en mus gider jeg ikke spise, og så drejede katten om og forlod børneværelset.

- Pyha, det var tæt på, at jeg var blevet ædt af katten, men jeg slap, sagde han så højt, at et par af børnene slog øjnene op og gned dem, sådan som mange børn gør, når de vågner om morgenen.

Nisse-Taars og de to mus pilede af sted ud af børneværelset og videre op til deres varme loft - og da de nåede op på loftet, havde Nisse-Line lavet en stor portion risengrød med en stor smørklat og lagt et ordentligt drys kanel på - præcis som de alle tre elskede allermost.

